

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

*Kristus přišel, aby nám daroval radost. Anděl řekl pastýřům:
„Nebojte se! Zvěstuji vám velkou radost, radost pro všechny lid.“*

(Lk 2, 10)

Moji milí,

jak víme, Advent znamená příchod. Připomínáme si příchod Boha do našeho světa a to ve trojím významu, jak nás o tom poučuje svatý Bernard z Clairvaux. V určený čas se Slovo stalo tělem a přebývalo mezi námi. Bůh se narodil v Betlémě a přivítali ho ti nejpřehlíženější a nejpotřebnější. Asi proto, že byli nejvíce disponováni právě tou svou ubohostí.

Druhý příchod Boha je v osobním setkání každého z nás s jeho milostí, která nás má dovést až k definitivnímu bytí s ním.

Na třetí příchod Boha čeká celý svět a je spojený s koncem všech časů. Před ním poklekne každé koleno a každý jazyk vyzná, že Ježíš je Pán.

Všechny tři významy Adventu jsou provázané. Narození v Betlémě je počátkem nových časů. Je také ujištěním, že Bůh má o náš svět zájem. Je to ujištění pro každého z nás osobně. Tak se dostáváme k druhému významu. Bůh nepřichází do mrtvého světa, ale mezi živé lidi. Nebo spíše – do živých lidí. Sám se stává živým člověkem. A jak je to s tím koncem všeho? Svět se k němu nevalí, neřítí, nesune puzen nějakou nebeskou mechanickou silou. Svět je tvarován, rozvíjen a opatrován námi lidmi. Konec je dovršení věcí. Kristus je koruna tohoto díla tvoření. Mezitím tedy Kristus chce působit ve světě a směřovat ho k naplnění skrze nás.

Z obsahu

- Zprávy z farnosti
- Farní charita
- Setkání Taizé v Rize
- Kronika
- Duchovní okénko
- Knižní okénko
- Pro děti
- Program bohoslužeb o Vánocích

Advent je také dobou osobního zklidnění a připomenutí si důležitých věcí. I letos jistě můžeme konstatovat, že potřebujeme, aby byl v našich životech víc přítomný. Kéž by pro nás Advent pouze neuplynul, ale přinesl více světla a hlubší vědomí našeho spojení s Pánem. K tomu vám žehná a to nám všem vyprošuje

váš Otec Karel

■ ■ ■ ZPRÁVY

■ Adventní duchovní obnova

V sobotu **3. prosince** se koná naše adventní duchovní obnova. Začíná v 9.00 hodin a končí v 11.30 slavením mše svaté. Srdečně vás všechny zveme. Měl by to být dobrý začátek přípravy na Vánoce. Hlídnání dětí bude zajištěno. Rodiče, přihlaste své děti v sakristii nebo u Lídy.

■ Poutní mše svatá

Poutní mši svatou oslavíme ve čtvrtek **8. prosince** v 18.00 hodin. Po mši svaté se můžeme setkat ve farní kavárně u prostřeného stolu. Samozřejmě přivítáme vaše příspěvky k pohoštění.

■ Bratříčci

Zveme všechny farníky na příjemné posezení do farního sálu (Divadla Miriam) v sobotu **10. prosince** v 19.00 hodin. Opět nás navštíví zpěváci z moravského Slovácka „Bratříčci“, s malým předvánočním programem. Bude možno posedět, zazpívat si, drobné pohoštění je vítáno. „Bratříčci“ opět zajistí kromě zpěvu také svařák. Věříme, že se Vám zpívání bude líbit stejně jako minule. Těšíme se na hojnou účast.

■ Svátost nemocných

V neděli **18. prosince** při všech mších svatých se bude konat udílení svátosti nemocných. Tuto svátost mohou přijmout nemocní a senioři. Je velmi vhodné se před přijetím svátosti nemocných také vyzpovídat.

■ Silvestr na faře

Letos opět srdečně zveme všechny farníky v sobotu **31. prosince**, po děkovné mši svaté od 17 hodin, na silvestrovské posezení v kavárně. Uvítáme pomoc s organizací, zábavným programem, hudbou, zpěvem či pohoštěním. Zájemci, hlase se v sakristii nebo u Lídy.

■ Farní pouť 2017

Příští rok bude 100. výročí zjevení se Panny Marie v portugalské Fatimě. Padl návrh, že bychom mohli jet příští rok na pouť právě tam. Po zvážení možností cestování jsme se rozhodli pro cestu částečně leteckou, čímž snížíme počet dnů potřebných pro tuto pouť. Tedy letělo by se do Lisabonu a pro cesty po Portugalsku a Španělsku bychom měli pronajaty autobus. Pouť by byla na 8 dní, navštívili bychom Lisabon (a tady např. rodný dům

sv. Antonína Paduánského), Fatimu, Santiago de Compostella, Oviedo (třetí Kristova rouška) a doufáme, že i Garabandal. Cena by neměla překročit 20 tisíc Kč. O duchovní doprovod jsme požádali patera Kováče. Servis nám zajistí opět manželé Hendrychovi, CK Palomino. Aby se pouť uskutečnila, je potřeba alespoň 50 poutníků, proto prosíme, přihlaste se do konce roku, potom budou místa nabídnuta dalším pražským farnostem.

■ Jako bychom dnes zemřít měli

Životní příběh patera **Josefa Toufara** inspiroval nejen spisovatele Miloše Doležala, ale i režiséra Romana Vávru k natočení dokumentárního filmu *Jako bychom dnes zemřít měli*. Tvůrci v něm využili unikátní záběry StB pořízené s P. Toufarem jen den před jeho smrtí a vyprávění pamětníků číhoštské zázraku, obsahuje i několik hraných scén vycházejících z doposud neznámých a nikdy nepublikovaných archivních materiálů, záběry z divadelního představení inspirovaného Toufarovým osudem *Zpráva o zázraku* a také záznam o postupném vzniku Toufarovy figurální sochy, na které od loňského roku pracuje sochař Olbram Zoubek. Televizní premiéra je naplánována na **29. 11.** ve 21.00 na ČT2. O tom, že je Toufarův příběh neobyčejně živý, svědčí i zahájení beatifikačního procesu.

■ ■ FARNÍ CHARITA – POMOC BLIŽNÍM

Farní charita aktualizuje kontaktní údaje

dobrovolných spolupracovníků. Prosím všechny, kteří v minulosti nabízeli svou občasnou pomoc našim bližním a stále mají zájem pomáhat (osamělým, nemocným, seniorům, lidem se zdravotním postižením, ...), aby zaslali své kontaktní údaje na e-mail farní charity (charita@farnoststrasnice.cz) nebo vyplnili formulář v sakristii.

Farní charita hledá nové spolupracovníky

Prosím všechny, kteří by chtěli občas pomáhat našim bližním (osamělým, nemocným, seniorům, lidem se zdravotním postižením, ...), aby se přihlásili a nabídli svou drobnou pomoc – zašlete své kontaktní údaje na e-mail farní charity (charita@farnoststrasnice.cz) nebo vyplňte formulář v sakristii.

U aktualizace údajů, i u nových zájemců pomáhat, prosím o poskytnutí těchto údajů: e-mail, telefon, popis, v jaké oblasti byste chtěli pomáhat nebo pomáháte (návštěvy, popovídání – doma, v nemocnici, předčítání, menší nákupy, drobný úklid, doprovod k lékaři, na úřady, do kostela, procházky, převoz autem, hlídání dětí, aj.) a také četnost nabízené pomoci (1x týdně 1 hod., 1x měsíčně 2 hod., atd.). Kontaktní údaje nejsou nikde zveřejňovány, ani poskytovány třetím osobám, kromě osoby, která pomoc potřebuje.

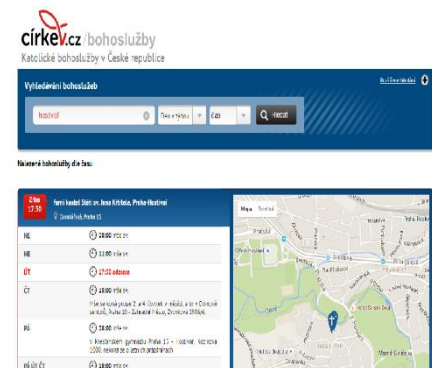
Pokud byste některou uvedenou drobnou pomoc potřebovali, zašlete zprávu e-mailem na charita@farnoststrasnice.cz nebo nechte vzkaz v sakristii.

Farní charita sama o sobě pomoc neposkytuje, pouze ji zprostředkovává. Pomáhejme si navzájem, nikdy nevíme, kdy budeme pomoc sami potřebovat. Děkuji.

Milan Čok

■ ■ VYHLEDÁVÁNÍ BOHOSLUŽEB V ČR

Již několik let se podílím na projektu církevního informačního systému (CIS). Jedná se o aplikace, které podporují organizaci života církve, dokumentů, správu rolí, objektů a podobně. Jednotlivá biskupství se přitom liší svými důrazy i vnitřními procesy. Moje role je tedy především koordinační.

CIS dnes obsahuje řadu dat. Postupně se daří i jejich využití pro veřejnost. Projekt „Bohoslužby“ je takovým příkladem.

Online aplikace „Bohoslužby“ (b.cirkev.cz nebo bohoslužby.cirkev.cz) je v aktuální verzi

dostupná pro desktopové i mobilní zařízení, výstupy jsou v mapách a aplikace může využívat GPS lokalizaci.

Využívaná data jsou z Katalogů provozovaných na jednotlivých biskupstvích a měla by být tedy aktuální.

Pepa Bernard

převzato z Farních listů Hostivařsko-Záběhlických

■ ■ TAIZÉ – EVROPSKÉ SETKÁNÍ V RIZE

Všechny mladé zveme na setkání Taizé v Rize, které se uskuteční od středy **28. prosince 2016** do **1. ledna 2017**. Přijďte a

- modlete se zpěvem i v tichu
- připojte se k tisícům mladých lidí, kteří chtějí prohloubit svou víru
- zakuste pohostinnost místních obyvatel
- najděte nový impuls k solidaritě uprostřed Evropy.

Pokud se budete chtít na setkání vypravit spolu s ostatními mladými z naší farnosti, obraťte se na Vaška Vlasáka (604 268 686, vasek.vlasak@centrum.cz). Další informace naleznete na www.signal.cz/evropske-setkani-taize-2016 nebo na Facebookových stránkách Strašnického spolča mládeže.

■ ■ MEZINÁRODNÍ VĚZEŇSKÉ SPOLEČENSTVÍ

Prison Fellowship International zřizuje po celém světě službu pro odsouzené, propuštěné, jejich rodiny, pro oběti zločinů. Mezinárodní vězeňské společenství v České republice vzniklo v roce 2010 a od června 2011 je české společenství součástí největší křesťanské světové dobrovolnické organizace v oblasti vězeňství Prison Fellowship International, která pracuje ve 127 zemích a jejíž vznik se datuje do roku 1976.

Podrobné informace naleznete na www.prisonfellowship.cz.

■ **Ekumenická bohoslužba MVS**

Zveme Vás na ekumenickou bohoslužbu, která se bude konat **29. 11. 2016** od 17.15 v kostele sv. Vojtěcha, Kolejní 4, Praha 6 (zadní část budovy KTF).

Touto bohoslužbou chceme poděkovat za vše, co se podařilo za šest let existence organizace.

■ **Týden modliteb a obnovy**

V Týdnu modlitby a obnovy (27. 11. – 4. 12. 2016) se národní vězeňská společenství po celém světě sjednocují v modlitbách za všechny, kterých se dotýká zločin a jeho následky. Během týdne se věřící modlí a zároveň se seznamují s problémy v této oblasti. Modlitby jsou povzbuzením pro místní církve, aby se zapojily do praktické pomoci obětem, pachatelům a propuštěným.

■ **Neděle**

Den usmíření

Modlitby

- Za vězně, aby všichni byli souzeni spravedlivě.
- Za usmíření vězňů s oběťmi, rodinami a společnostmi.
- Za propuštěné, aby byli znovu přijati zpět ve společnosti.

Co udělat

- Pokuste se odpustit někomu, kdo vás zranil, nebo urazil.
- Pozvěte rodinu vězně nebo propuštěného do své církve, nebo akci vašeho společenství.

■ **Pondělí**

Den péče o oběti

Modlitby

- Za oběti, aby Pán uzdravil jejich bolest a aby je osvobodil od strachu a úzkosti.
- Za oběti, aby cítily podporu a povzbuzení ve společnosti.

Co udělat

- Vyhledejte společenství nebo sdružení, kde zjistíte, jak můžete obětem zločinu pomoci.
- Pozvěte toho, kdo se stal obětí zločinu do své církve, nebo na osobní setkání.

■ **Úterý**

Den restorativní justice

Modlitby

- Za spravedlivost a pokoj ve společnosti.
- Aby Bůh dal moudrost soudcům a všem dalším autoritám justice.
- Za zákonodárce, aby iniciovali zákony, které navrátí dřívější pachatele do společnosti.

Co udělat

- Založte studijní skupinku, která se bude věnovat základním principům restorativní justice.
- Uspořádejte seminář o restorativní justici pro právníky, soudce a justiční pracovníky.

Neboj se!
27. 11. – 4. 12. 2016

■ **Sředa**

Den podpory pro propuštěné vězně

Modlitby

- Aby propuštění získali možnost a podporu znovu se na vrátit do společnosti.
- Aby společnost neměla strach podporovat a přijmout propuštěné vězně.
- Aby propuštění získali sílu odolat všem nástrahám a pokušením.

Co udělat

- Zeptejte se kaplanů a pracovníků věznic, jak můžete podpořit propuštěné. • Vytvořte skupinku pro propuštěné, která se bude týdně scházet.
- Staňte se dobrovolníky vězeňského společenství.

■ **Čtvrtek**

Den služby pracovníků věznic

Modlitby

- Za ochranu vězeňských zaměstnanců a jejich rodin.
- Za spolupráci a respekt mezi zaměstnanci věznic a uvězněnými.
- Za všechny, kdo ve vězeňství pracují, aby byli požehání milostí a vytrvalostí.

Co udělat

- Navštivte vězeňské pracovníky a dozorce, nebo jim jiným způsobem poděkujte za jejich práci
- Veřejně pochvalte pracovníky věznic za jejich službu pro společnost.
- Pozvěte dozorce k vám do společenství a oceňte je.

■ **Pátek**

Den podpory rodin

Modlitby

- Za rodiny vězňů, aby měli péči a podporu ve společnosti.
- Aby odloučení blízkých neznamenal zničení vztahů.

Co udělat

- Navštivte rodiny vězňů, povzbudte je a nabídněte praktickou pomoc.
- Pomozte těmto rodinám při hlídání dětí, nebo s dopravou, aby mohli vězněného navštívit.
- S vězeňskými kaplany a skupinami dobrovolníků podpořte manželské a rodinné semináře pro vězně (či propuštěné) a jejich partnery.

■ **Sobota**

Den návštěv uvězněných

Modlitby

- Za vězně, aby přijali Boží lásku a nabídku „svobody“ v něm.
- Aby vězni našli naději a svobodu od strachu.

Co udělat

- Navštivte vězně, kteří nemají pravidelné návštěvy.
- Zúčastněte se vězeňské bohoslužby nebo studia Bible.

■ **Neděle**

Den proměny

Modlitby

- Za vězně, propuštěné, oběti a jejich rodiny, aby byli proměněni mocí kříže.
- Za více než 100 vězeňských společenství po celém světě.

Co udělat

- Pozvěte bývalého vězně, kaplana nebo toho, kdo byl obětí zločinu, do své církve, sboru, aby sdílel svou zkušenost s Boží láskou a spravedlností.

■ ■ **CYKLOPOUŤ DO STARÉ BOLESLAVI**

Sraz jsme měli v 6.30 na Invalidovně, jeli jsme přes 19 kapliček Svaté cesty, které ještě stojí, a u každé kapličky jsme se pomodlili, u jedné jsme se vyfotili. U jediné kapličky se zachoval původní barokní nápis, invokace Rosa mystica (růže tajemná). Na začátku nás bylo sedm, cestou se k nám připojili dva manželé, takže nás bylo devět. Kromě toho, že jsme jeli hlavně po silnici, jsme museli jet i přes pole, parkoviště, ale i po cyklostezce. Cesta byla dlouhá celkem cca 22 kilometrů. Počasí nám přálo, ani nepršelo, za to nám ale nepřál čas, protože kdo chtěl stihnout mši svatou, musel se odpojit dříve a jet rychle napřed. Někteří s námi přijeli trošku pozdě. Nevadí, hlavně, že jsme nakonec všichni šťastně dojeli. Těšíme se na příští rok, sraz bude už v 6.00!

Doubravka Šimůnková, 10 let

■ ■ **MISIJNÍ KONGRES DĚTÍ**

Prvního října jsme se vydali do Nymburka na misijní kongres dětí. Kongres byl zahájen mší svatou, kde se některé z dětí staly misionáři. Po mši svaté bylo krátké divadlo. Poté začala hra po týmech (farnostech). Cílem hry bylo postavit kostel a nemocnici v Africe. Abychom získali dostatek peněz, chodili jsme po deseti různých stanovištích a plnili úkoly. Jedno z nejlepších stanovišť byla návštěva policie. Tam nám ukazovali kamerový systém, jak se odchyťávají zaběhlá zvířata a dokonce jsme si mohli vystřelit z uspávací pistole. Na záchranné stanici jsme odpovídali na kvízové otázky týkající se bezpečnosti a zdravotní péče. Trénovali jsme také své fyzické dovednosti. Za každý úkol jsme dostávali kartičky, které na konci hry byly převedeny na peníze. Společně se nám podařilo získat více peněz, než bylo třeba. Bylo to moc zajímavé a všechna stanoviště byla pěkně připravená. Dozvěděli jsme se něco nového a také jsme prověřili svoje znalosti. Na závěr úspěšného misijního dne jsme si dali před odjezdem zmrzlinu.

Véna a Bára

■ ■ VÝSLEDKY TRADIČNÍHO DOBROČINNÉHO BAZARU V MICHELSKÉ

Jubilejní 10. bazar potřeb pro rodiny s dětmi na podporu domova pro seniory Sue Ryder konaný 22. října 2016 v Michelské ulici vydělal rekordních 108 455 korun. Oblečení, knihy a hračky, které na bazaru nenašly svého majitele, byly darovány několika pražským azylovým domům a potěšily také několik rodin v nouzi. Děkujeme všem, kteří se do bazaru zapojili, ať už darováním věcí do prodeje nebo jejich nákupem.

Do druhé desítky vstupujeme **jedenáctým dobročinným bazarem již 1. dubna 2017.**

■ ■ SE SENIORY NA BÍLOU HORU

Poutní místo Panny Marie Vítězné na Bílé Hoře v Praze je pro český národ historicky významné. Dne 8. 11. 1620 se zde proti sobě střetla dvě žoldnéřská vojska, Královská armáda financovaná českými stavy, lépe placená i organizovaná armáda císařská, a vojska Katolické ligy.

O množství padlých po skončené bitvě nejsou přesné počty, jejich ostatky byly nacházeny roky na polích v okolí Bílé Hory. Vznikla zde myšlenka postavit pro jejich pietní uložení nejprve kapli. Základní kámen byl položen za účasti předních představitelů státu i církve 25. dubna 1628, a tak vzniklo poutní místo.

Ve výroční den bitvy prý od chrámu svatého Víta až na Bílou Horu putovalo procesí a nadále pravidelně o Mariánských svátcích každý rok. Stalo se tak místem poutníků na stejné úrovni jako Svatá Hora u Příbrami, pražské a římovské poutě.

V současné době probíhají uvnitř areálu opravy hlavního chrámu, takže není do doby ukončení přístupný. Nad hlavním oltářem je kopie strakonického obrazu. Klenby i stěny ambitů zdobí malby: Cyklus ze

života Panny Marie a Krista (pouze v jižním a severním ambitu). Do ambitů byla na Květnou neděli v roce 2003 požehnána křížová cesta, autora olejomalby Josefa Hošny. Kříž nad hrobem v severozápadním rohu ambitu byl požehnan při pietním aktu pohřbení ostatků mrtvých z bělohorské bitvy. Přítomni byli zástupci katolické a evangelické církve.

V objektu, na bývalé faře, jsou ubytovány sestry řádu svatého Benedikta – komunita Venio.

V kapli, kde se sestry scházejí k modlitbám, jsme též ukončili naši pouť k Matce Boží modlitbou růžence. Sestře, která byla milou a dobře informovanou průvodkyní, jsme poděkovali. Po dobré kávě v blízkém podniku pak pokračovali k mohyle bitvy na Bílé Hoře.

Cestování MHD na Bílou Horu je od strašnické fary snadné. Po ukončení rekonstrukcí nebude problém blíže se seznámit s osobnostmi z uměleckého a světského oboru, kteří byli autory výzdoby celého areálu.

Marie Beková

Pozn.: Historická data byla převzata z brožurky Poutní místo Panny Marie Vítězné na Bílé Hoře, autor Jan Royt

■ ■ PODZIMNÍ PRÁZDNINY V LITOMĚŘICÍCH

Letošní podzimní prázdniny jsme prožili na západ od Prahy. Nejelo nás tolik jako obvykle, ale o to pohodovější atmosféra vládla od první chvíle, kdy jsme se sešli a vyrazili směr Litoměřice. Litoměřičtí skauti nám poskytli útočiště v jejich klubovně. Tato krásná vila stojí uprostřed města. Nemuseli jsme si ale zoufat, protože minutku od našeho bydlení se nachází krásný rozlehlý park s prolézačkami. Možná ještě oblíbenějším místem byl ale lesopark nad nádražím, kde se dalo více běhat, hloučat a hrát všemožné hry bez pobavených pohledů kolemjdoucích.

S dětmi jsme se tentokrát přenesli do období rané církve. Úkolem jednotlivých církevních obcí bylo nejdříve najít archiv se svitky. Poté se museli oddělit falešné svitky od těch pravých. Naši milí dobrodruzi tak propojovali části písma a svou volbu si poté obhájovali před kmety. Je vidět, že má každé srdíčko na správném místě, zná Písmo svaté a umí přemýšlet, a tak jsme se další den mohli přesunout k sestavení evangelií a zdobení Bible. I tuto činnost zvládli křesťanské obce na výbornou, takže stačilo už jen dostat krásně vyzdobené Bible za hranice Říma. Jak už asi tušíte, i to se povedlo.

Každý večer jsme také probrali jednoho z evangelistů a jeho odlišnosti od ostatních tří i to, co měli společného.

Mezi tím vším jsme měli také čas si prohlédnout historické centrum města se všemi kostely. Téměř každý měl někdy babu, nebo byl jelenem a také králem, který vysílal vojsko. Na nedělní snídani jsme si upekli perník a poté jsme vyrazili do kostela Všech svatých, kde se nám dostalo moc milého přivítání od místních.

Kolem a kolem jsme si poslední říjnový víkend moc užili, nálada byla veselá a já budu vzpomínat s úsměvem na rtech. Děkuji všem, kdo nám pomohli i těm, kteří na nás mysleli (nejen) ve svých modlitbách.

Anička

■ ■ PODZIMNÍ JARMARK

Stalo se již milou tradicí, že každoročně přispíváme na naše adoptované děti – ugandskou holčičku Jane Nalweyisio a indického chlapce Wilsona D'Souza. Potřebné prostředky získáváme na podzimním jarmarku.

Vždy nás překvapí, jak krásné dárky vyrábí naši spolufarníci, obdivujeme nápady a zápal maminek s dětmi, jejichž barevná „sekce“ pravidelně zaujímá čestné místo u vstupu do farního sálu, s radostí vyrovnáváme řady skleniček, domácích sirupů, zavařenin a dalších dobrot, kuchyňských spotřebičů, knih i ostatních drobností. Nad některými darovanými předměty s vytaženým obočím přemýšlíme, k čemu slouží a jako vždy se netrefíme s tipem, která věc se zaručeně neprodá.

Většinu věcí nepotřebujeme – „naše děti“ však potřebují naši pomoc. Velice děkujeme všem dárcům, vybralo se krásných **11 065 Kč!** Těšíme se zase za rok.

■ ■ PODĚKOVÁNÍ ZA KOMENTOVANOU PROHLÍDKU OLŠAN

Již počtvrté jsme se setkali, abychom si tentokráte prošli V. část olšanských hřbitovů. Skvělého průvodce nám dělal jako obvykle pan Jan Hamršíd, který má perfektní znalosti o tom, kde jsou jaké významné osobnosti pohřbeny, doplněné též výčtem architektů a sochařů, autorů umělecky zhotovených náhrobků. Několikrát jsme se dozvěděli i rodinné příběhy – např. Jindřicha Fügnera a Miroslava Tyrše, Podlipských a Vrchlického.

Navštívených hrobů a hrobek známých osobností bylo asi 25, namátkou mohu jmenovat malíře a architekta Ludka Marolda, architekta A.V. Barvitia, básníka Viktora Dyka, spisovatele K. J. Erbeny, hudebníka Filipa Topola, presidenta Klementa Gottwalda a jeho spolupracovníků Václava Noska, Václava Kopeckého a spisovatelky Marie Majerové. Urny posledních tří jmenovaných (plus ještě cca deset dalších), jsou uloženy ve společném hrobě s prezidentem...

Též nám bylo vysvětleno, co se skrývá pod názvem Společné pohřebiště, které se nalézá také v této části hřbitovů.

Závěrem: nás, šest farníků, kteří se této prohlídce zúčastnili, chválí a upřímně děkuje skvělému průvodci. Rovněž vyjadřuje naději, že příště už nebude pouze 7 °C, téměř bez přestávky pršet – a pak se snad sejde početnější skupina zájemců!

Ludmila Tylová

■ Na počátku bylo Slovo

Prolog k evangeliu podle svatého Jana (Jan 1, 1-18), text, který je jakoby z jiného světa, patří k "vánočním evangeliím". Během vánoční doby ho při mši svaté slyšíme několikrát. Při jeho četbě tušíme, že nemůže pocházet pouze od člověka. Dává nám nahlédnout do hlubin kontemplace, k níž Kristus pozvedl učedníka, kterého miloval a jemuž odkázal svou matku. Evangelista, jehož atributem je orel v letu, nás svým textem vtahuje přímo do tajemství nejsvětější Trojice. Poznáváme, "co bylo na počátku". Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozený Syn, který je v náručí Otcově, nám o něm řekl (Jan 1, 18). Syn, který je od počátku, se stal člověkem, přišel do vlastního, ale nebyl přijat. Ti, kdo ho přijali, se stávají jeho bratry a Božími dětmi. Boží sláva, kterou nám zjevil, se stala také slávou člověka – to je evangelium, radostná zvěst.

Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha.

(Jan 1, 1-2)

Slovem nazývá Jan druhou božskou osobu – Krista, Syna Božího. Druhá božská osoba je stejné podstaty s Otcem. Je s ním od věčnosti. Je moudrostí, o které mluví kniha Přísloví (8, 22-36), kniha Moudrosti (9, 9-11), Sirachovec (24, 3-22), Izaiáš (55, 10-11). Moudrost, Slovo, to jsou termíny, které vypovídají především o tom, jakým způsobem Bůh poznává sebe sama. Boží sebepoznání je dokonalé a totální. Jen Bůh zná Boha dokonale. Když Bůh poznává Boha, neznamená to nějaké intelektuální zkoumání, ale akt, ve kterém se rodí osoba. Toto poznání vede k plození druhé božské osoby. Ta není jiné podstaty než Bůh, je však novou osobou. Onu novost nemůžeme chápat tak, že by se odehrála v čase. Bůh se zná a poznává od věčnosti, jeho sebepoznání nemá žádný počátek ani žádný vývoj. Je to jediný a trvalý akt. Od věčnosti Bůh sebe poznává a sebe vyslovuje. Toto Slovo je jeho Syn, který je díky Otcí, protože Bůh je příčinou sebe sama. Bůh sám sebe miluje – miluje Syna. Syn jako osoba, s Otcem sounpodstatná, miluje Otce stejnou láskou. Z obou osob vychází láska, jež je sama osobou, protože je stejně dokonalá jako Bůh. Tato láska je Duch svatý, třetí božská osoba.

Evangelista nás ihned na počátku uvádí do hlubin Nejsvětější Trojice. Vnitřní život v Bohu zůstává pro člověka tajemstvím, ale zároveň stálým pozváním ke kontemplaci. Poznávání Boha, "tak, jak je", je věčnou radostí svatých. Ani Jan, duchovní orel, však není schopen vypovědět vše jedním slovem. Pokračujme s ním tedy dále. Jako lidé jistě riskujeme, že se dopustíme různých zjednodušení. Bez Boží pomoci zůstávají pouze lidská slova. Nechme tedy Boha, aby nás při našich úvahách osvětlil, proměnil je v modlitbu a pozvedl nás k sobě, tak jako pozvedl svatopisce.

Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest.

(Jan 1, 3)

Nicejsko-cařihradské krédo říká, že skrze něho – Krista – je všechno stvořeno. Bůh, dříve, než stvořil svět, věděl, jaký svět bude. Protože je nekonečný a naprosto dokonalý, nemůže záviset na něčem, co by sám neměl a "potřeboval si to vzít" od někoho jiného. Vše, co bylo Bohem stvořeno a teď má svou vlastní existenci, bylo tudíž nejprve obsaženo v něm.

Podobně jako malíř, dřív, než namaluje obraz, má v sobě představu o tom, jak bude obraz vypadat.

U Boha nemůžeme ovšem mluvit o nějakém procesu přemýšlení a vymýšlení, jak je tomu u člověka. Jeho poznání je dokonalé a trvá spolu s ním jako jediný úkon. Je to sebepoznání, ze kterého se rodí druhá božská osoba. A tak můžeme říci, že vše bylo stvořeno v Kristu, protože to bylo nejprve v Kristu Bohem poznáno. Bůh poznává sebe sama a v sobě poznává všechno, co je. Toto sebepoznání, Moudrost, Slovo, je jeho Syn; je to Slovo, které bylo řečeno a vše se stalo. Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. (Gn 1, 1) I řekl Bůh: "Bud' světlo." (Gn 1, 3)

Jaký je to pro člověka důvod k naději! Bůh všechno ví. „Věděl“ vše, ještě než se to stalo. Poznává všechno v sobě. Nic se tedy nemůže vymknout jeho "kontrolu", nic ho nemůže překvapit nebo rozházet. Dovršení jeho stvoření bude zároveň dovršením jeho oslavy.

V něm byl život a život byl světlo lidí. To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.

(Jan 1, 4-5)

Vrcholem stvoření je život, stvoření bytostí, které mají účast na jeho životě. Jedině Bůh má život sám od sebe, život v pravém slova smyslu. Tento život dává svým tvorům. Už sám fakt, že stvoření existuje, je projevem života, který je v Bohu. Kromě věci však Bůh stvořil rostliny a živočichy – čteme v knize Genesis dále. Ti mají nejenom existenci, ale i život, i když pouze smrtelný a pomíjivý. Tak přicházíme ke stvoření člověka, který je ve viditelném světě vrcholem života. Je totiž povolán k nesmrtelnosti. Je průsečíkem světa viditelného a neviditelného. Co je člověk, že ho máš, Bože, na mysli, a Syn člověka, že na něj hledíš? Jen nakrátko jsi ho postavil níž než anděly, pak jsi ho korunoval ctí a slávou, všechno jsi podrobil pod jeho nohy. (Žid 2, 6-8, srv. Žalm 8, 5-7).

Bůh daruje svůj život, nesmrtelný život člověku. Bůh je živý, je život sám. Bůh je světlo. Světlo – život osvětluje člověka. Světlem pro lidský život je fakt, že člověk má žít věčně u Boha. Tímto světlem se člověk orientuje ve svém pozemském životě. Je to ona základní otázka "Kdo jsme a kam jdeme?" Pokud člověk neuzná věčnost, ztratí se v časnosti. Pokud je jeho cílem konzumace, zkonzumuje nakonec sám sebe a nic z něj nezbyde. Díky životu je člověk nejenom stvořením, ale bytostí. Bůh ho jako bytost obdařil pamětí, rozumem a vůlí, a tak je člověk stvořen k Boží podobě. Vidíme, kam vede ztráta paměti, ztráta vůle k životu, odmítání rozumu – tyto mohutnosti dal Bůh člověku proto, aby ho byl člověk schopen obsáhnout. Díky nim se člověk stává nádobou Boží. Tma nemůže pohltnout světlo, smrt nemůže zahubit život. Pouze odmítnutí světla, kterého je člověk ve své svobodě schopen, vede ke smrti.

Od Boha byl poslán člověk, jménem Jan. ... Jan sám nebyl tím světlem, ale přišel, aby o tom světle vydal svědectví. (Jan 1, 6-8; 15-18)

Vidíme, k jaké důstojnosti je člověk povolán. O tom svědčí evangelista, když hovoří o Křtiteli, který ukazuje na světlo, na život, na Boha. Amen, pravím vám, mezi těmi, kdo se narodili z ženy, nevystoupil nikdo větší než Jan Křtitel. (Mt 11, 11) Velikost člověka je v tom, že "svědčí" o Bohu, že žije tak, jak se Bohu líbí. Ukazuje, jaký Bůh je, jak je dobrý. To vše, zvláště po pádu člověka do hříchu, není možné bez Boží milosti. Člověk toho není schopen sám o sobě. Jeho velikost je pouze v jeho spojení s Bohem. Avšak i ten nejmenší v království nebeském je větší nežli on. (Mt 11, 11) Toto svědectví člověka o Bohu se děje na základě

milosti, kterou mu Bůh dává. Svatá Kateřina Sienská ve svém Dialogu ve dvanácté kapitole píše: „Tak se vaše trápení, které jsem přirovnal k nádobě, hojně naplní vodou mé milosti, oživující duši.“

Přišel do vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. (Jan 1, 11)

Kvůli hříchu člověka je celé tvorstvo podrobena nicotnosti. Proto se k životu, ke Kristu, svět chová nepřátelsky. Může za to člověk, který jako koruna tvorstva měl v rukou vládu nad ním. Zároveň však i odpovědnost. Bůh se však kvůli své dobrotě nad stvořením smiloval. Dobrovolně přijal tuto odpovědnost na sebe. Stal se člověkem a v osobě Ježíše Krista se lidská vůle dokonale sjednocuje s vůlí Boží. Můj pokrm je, abych činil vůli toho, který mě poslal, a dokonal jeho dílo. (Jan 4, 34) V jeho osobě je padlé tvorstvo zrestaurováno a pozvednuto k větší důstojnosti, než mělo na počátku.

Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž narodili se z Boha.

(Jan 1, 12-13)

Člověk přestal věřit Bohu, začal si myslet, že to s ním Bůh nemyslí dobře, a tak Boha ztratil. Vírou v něho jej však opět nalézá. Víra je dar Boží milosti. Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího. Co se narodilo z těla, je tělo, co se narodilo z Ducha, je duch. (Jan 3, 5-6) Církev od počátku chápe tato Ježíšova slova, určená Nikodémovi, jako potvrzení nutnosti křtu. Svatá Kateřina píše dále ve dvanácté kapitole Dialogu: „Dobře víš, že když jsem vám daroval bytí podle svého obrazu a podoby a vy jste hříchem ztratili milost, spojil jsem svou božskou přirozenost s vaší lidskou, božskou přirozenost jsem zahalil do vašeho lidství, abych vám navrátil život milosti. Vy jste mým obrazem, a proto jsem jej vzal a přijal jsem lidskou přirozenost. Proto jsem s vámi jedno, za předpokladu, že se duše ode mne neodloučí smrtelným hříchem.“

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme je ho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.

(Jan 1, 14)

Na prosbu apoštola Filipa, aby Pán ukázal apoštolům Otce, Kristus odpovídá, že kdo vidí jeho, vidí Otce. "Tak dlouho jsem s vámi, a neznáš mne?" V Ježíši Kristu se Bůh vyslovil člověku pochopitelným způsobem. Slávu Boží vidíme zářit na Kristově tváři spolu s apoštolý jeho proměnění na hoře a při zmrtvýchvstání. Vidíme ji v jeho skutcích, gestech, zázracích. Pokud máme víru, vidíme ji i v jeho ponížení. Jeho sláva se zjevuje lidem i andělům. Ti, pro které je Ježíšovo ponížení nepřijatelné, andělé i lidé, se míjejí se svým cílem. Ti, kteří jej však přijali, stávají se účastníky jeho slávy, Božími dětmi. Naše rozjímání se zde může zastavit a přehlédnout celou lidskou ubohost. Může svobodně přijmout i lidskou ubohost církve. Všechna ta ubohost je přímo ztělesněna na tváři poplivané, na těle zbičovaném a ukřižovaném, v duši rozechvělé až k smrti. Toto všechno je ale zároveň vítězstvím Krista, který to vše na kříži přemohl, zhladil hřích a porazil smrt. Nic, co se stalo, nestalo se mimo Boží plán, mimo jeho moudrost. Stalo se to skrze Krista. V okamžiku jeho definitivního příchodu to vše bude plně obsaženo ve slávě Boha, ale i člověka, protože Slovo se stalo tělem.

Otec Karel

Mytí plných lavorů okurek a sbírání titěrných kuliček rybízu rozhodně nepatřilo v období mého dětství k těm nejzábavnějším prázdninovým aktivitám. Zahrada však byla velická a jejích plodů tolik, že každá pomocná ruka přišla vhod, i ta, která patřila k mé neustále remcající puse. Maminka s tatínkem se jen smáli a říkali: Alespoň budeš mít čím se pochlubit, až se zima zeptá, cos dělala v létě.

Nejlepší okurky a marmelády vozíme stále od babiček. Ale zima ať se klidně zeptá, co jsem dělala v létě. Jelikož jsem duší více knihovnice a knihomolka nežli kuchařka, odpověď je jasná: přes léto jsem nezahálela a spolu s knihovnicí Marií jsme procházely knižní novinky, nabídky vydavatelství duchovní literatury a oprašovaly e-maily čtenářů s dotazy a žádostmi na přítomnost konkrétních titulů a do knihovny jsme "načesaly" spoustu krásných knih, které pravidelným i příležitostným návštěvníkům farní knihovny budou, jak pevně doufáme, zpríjemňovat dlouhé večery (nejen) po celou letošní zimu.

„Jako křesťané jsme povoláni k tomu být znamením Boží přítomnosti. Skrze víru a poslušnost, v Duchu, kterého nám poslal Ježíš, máme moc, povolání a příležitost udělat ve světě mnoho dobrého a přivádět duše k Bohu.“ To je pár vět ze závěru jedné z knih, které bychom chtěly v knižním okénku dnes přiblížit. Málokdy nabízíme průřez tak odlišnými tituly od tak odlišných autorů a přesto by tento závěr mohl být v jakékoliv z nich. Řádová sestra skrze svou službu uzdravuje nemocné a podporuje kněze. Bývalý právník vyznamenaný britskou královnou za službu rodinám v poradenské péči mluví o výchově k rodičům. Kněz s vzezřením gangstera se věnuje mladým delikventům a navrací je do společnosti. Různorodí autoři, různé oblasti péče, ale jen jeden Duch, jen jeden Pán.

Henry Libersat, Briega McKenna: Zázraky se opravdu dějí

(Karmelitánské nakladatelství 2016)

Sestra Briega dostává od Boha dar uzdravování. Ve své knize upřímným, prostým a přesto velice poutavým způsobem popisuje celý svůj životní příběh včetně okolností obdarování a jejích prvotních (pýchou poháněných) snah dar nepřijmout. Svůj příběh neodlučitelně spjatý s mnoha zázraky obrácení, fyzických uzdravení a prorockých vidění prokládá poutavými myšlenkami o krásě, tajemství a nezbytnosti modlitby, svátosti smíření, přijímání eucharistie a dalších aspektů katolické víry. Předkládá katolické učení velmi jednoduchým a srozumitelným způsobem, který ovšem umí vystihnout jeho hloubku a podstatu a zároveň chytí za srdce.

"Není jednoduché sedět v modlitbě před Pánem. Někdy to člověku může připadat nudné, jindy nemá co říci. Může ho rozptylovat mnoho vážných záležitostí. Je snadné říci: „No tak, k čemu mi tohle je?“ nebo „Co z toho mám, vůbec nic necítím“. Může se zdát, že se při modlitbě nic neděje. Důkaz o moci modlitby však přichází později, když pracujete nebo sloužíte. Uvědomíte si vnitřní sílu, kterou vám modlitba dala – stejně tak i vhled a moudrost, které dostanete později, ve chvíli, kdy jich je třeba. ... Chtěla bych se podělit o poučení, kterého se mi dostalo, když jsem jednou právě tak seděla před Pánem. Jen jsem se dívala na Nejsvětější svátost, adorovala Ježíše a říkala mu, že nemám moc co říct kromě toho, že ho

miluji. Cítila jsem, jako by mi Pán říkal: Ale copak nevíš, že mně nemusíš říkat nic? Jenom se mnou buď. Pojď do mé přítomnosti. Nejde o to, co ty děláš pro mne, jde o to, co já chci udělat pro tebe...

Největším darem sestry Brieger je tak schopnost zvát druhé k obrácení a probouzet v nich touhu po Kristu.

„Začali za mnou chodit lidé, kteří mi říkali: ‚Já při mši nic necítím. Je to nuda. Mám mnohem radši modlitební setkání, kde je to plné života. Tam se cítím dobře.‘ Vždycky jim na to říkám: ‚Víra a city jsou dvě různé věci. V Božím slově nikde nenajdeme místo, kde by Ježíš říkal: Svými city budete spaseni, nebo Svými city budete uzdraven‘. Ale chválil lidi za jejich víru. Víra znamená, že věříme v to, co nevidíme.‘

Právě to je pro nás katolíky velká výzva. Nemůžeme eucharistii vysvětlit, protože to je zázrak a tajemství. Není důležité, jak tomu rozumíme "hlavou", ale jak tomu věříme v "srdci". Krista nezpřítomňují v eucharistii city, je pro nás eucharistii zpřítomňován mocí Ducha Svatého, která působí skrze vysvěceného kněze. Nemusím cítit vůbec nic, a přece tam Ježíš stále je... Udivuje mě, kolik z nás přichází k eucharistii tak, že jsme přítomni jen fyzicky, s vírou, která je prostá jakéhokoli očekávání, bez jakéhokoliv vzrušení z toho, co děláme. ... Víra je rozhodnutí. Přicházíte-li na mši a váš postoj je správný, změní to váš život.“

Na závěr své knihy píše: „Modlím se za to, aby nám všem tato kniha pomáhala růst ve víře a více si uvědomovat, jak je důležité žít v Pánu, z Pána a pro Pána“. A čtenáře žádá o modlitbu, aby ve své službě byla vždy směrovkou, která ukazuje na Ježíše a sama dosvědčuje: „To Bůh dělá divy. Jsem přesvědčena, že nikdo nemůže dělat víc než ukazovat na Ježíše, pomáhat ostatním objevovat ho ve vlastních srdcích a dovolit mu, aby je obdaroval.“ A opravdu se jí to daří. Její služba včetně této knihy má velkou moc nám věřícím znovu obnovit a mnohým hledajícím poprvé objevit prameny křesťanské víry a nekonečnou moc Boží lásky.

Guy Gilbert: Evangelium podle svatého lotra

(Portál 2008)

„Bible je jako nádherná zahrada. Každá její kniha je jako barevný květ se svou vlastní vůní. Když Mojžíš sestoupil ze Sinaje, kde dostal desky se Zákonem, zářila mu kůže na tváři, říká kniha Exodus (34, 29). To ukazuje, jak krásného a velkolepého poselství se mu dostalo.

Můžeme jen obdivovat naše židovské bratry, kteří učí děti už od malička vychutnávat si Boží slovo. Zavedou dítě do školy, namáčejí písmena do medu a dávají jim je ochutnat, aby slovo Tóry bylo pro dítě sladké jako med. ‚Sladší než med je to pro má ústa‘ (Žalm 119).

Bible zachycuje historii vyvoleného národa. Bůh ho miloval pro jeho slabost. Písmo obsahuje zkušenosti lidí chudých i bohatých, žiznivých, nasycených, šťastných i deprimovaných, ubitých i plných života. Číst Bibli je ohromující. Lze v ní rychle nalézt radost, bolest, prohnílé bohatství nebo chudobu, která sužovala Pána. Bible se týká každého. Ale jen za podmínky, že je pro nás její četba milostí a že ji můžeme vychutnávat jako med.“

Takto poeticky píše o Bibli francouzský kněz a vychovatel, kterého k sepsání knihy, z níž je tento úryvek vzat, inspiroval mladý delikvent, kterému a spoustě jemu podobných, zasvětil svůj život:

„Před mnoha lety mě na konci jedné přednášky jeden anonymní ‚lotr‘ vyzval: ‚Guy, proč nenapišeš evangelium pro lumpy? My, týpci z ulice, to moc nechápeme. Ty bys věděl, jak nám to vysvětlit.‘ Nastalo všeobecné veselí v sále. A dalších patnáct let se nic nedělo. Tisíckrát

jsem se chtěl pustit do díla. Nebyl čas. Jen jsem si psal poznámky na útržky papíru, bylo jich hodně. A pak jsem se rozhodl dát je dohromady a sepsat tuhle knihu. ... Chtěl jsem ji napsat, protože mě fascinuje poslední pohled Krista. Tu scénu znáte. A jestli ne, tak vám ji popíšu.

Kristus je ukřižovaný. A spolu s ním dva lotři. Zločinci, to se ví. Jistě gangsteři. Jeden z nich se mu vysmívá: „... Slez z toho kříže, určitě to zvládneš, když jsi udělal tolik zázraků pro druhé!“

Druhý žádá Pána o odpuštění a říká mu: „Vezmi mě s sebou do ráje.“

„OK!“ odpovídá Ježíš, „ještě dnes večer tam se mnou budeš.“

Tento Kristův poslední akt milosrdenství mě vždycky fascinoval. Je největší ze všech. Je poslední. A právě z tohoto úhlu pohledu jsem pro tebe převyprávěl evangelium.

Tyhle ubohé, skromné řádky, do kterých jsem však dal veškeré své síly, čti srdcem. A ty, teologu, který to budeš číst, omluv mé omyly. Určitě tu nějaké najdeš. Dej mi o nich vědět. Díky.

Rád bych, aby tyhle řádky způsobily, že ty, věřící křesťan, muslim, žid, buddhista, agnostik nebo i ateista

budeš mít rád Boha a lidi

a budeš číst nebo znovu číst evangelium.

Kéž by ti daly život, sílu a naději.

Jiný cíl si nekladu. „

*Kniha se dá číst od začátku do konce. Ale dá se v ní také listovat „na přeskáčku“, nebo ji s modlitbou namátkou otvírat tak, jako samotné Písmo a sytit se jejím pohledem na evangelium z Kristova kříže. Nečekejte ovšem suché či patetické pokusy o převyprávování Nového Zákona. Každá kapitola vychází z několika veršů, ale je protkána osobními zkušenostmi a zážitky, doplněná moudrými myšlenkami a výzvami, jež jsou určeny především mladým, ale promlouvají ke každému otevřenému srdci. *Evangelium podle svatého lotra* patří přesně k těm knihám, které chcete jen v rychlosti prolistovat, abyste se ujistili, že jste o nic nepřišli... a najednou hltáte stránku za stránkou, hledáte začátek kapitoly a pak i začátek knihy...abyste o nic nepřišli.*

„V dětství mne obklopovaly něžné pohledy jednoho muže a jedné ženy. Můj otec a má matka nás milovali všech patnáct. Na téhle skále lásky Bůh vystavěl mou nekonečnou touhu zasvětit mu svůj život. A devětadvacet let poté je to pořád tak nádherné. Nedávno se mě jedna žena zeptala: „Neměníl byste za jinou práci?“ Ani náhodou! Byl jsem nasměrován stát se knězem, když jsem pocítil povolání ve třinácti letech. A o mé kariéře vychovatele se rozhodlo, když jsem potkal prvního opuštěného kluka. Má dvě povolání – kněz a vychovatel – jsou nerozlučně spjata. Budu to tvrdit stále znovu – ohromná láska mých rodičů ve spojení s Boží láskou zapůsobila v mém životě jako kouzlo.“

Tento úryvek z Evangelia podle lotra se mne mocně dotkl. Možná v něm není nic objevného, ale zcela zásadním způsobem promluvil právě do mého života. Věřím, že když se necháme vést Duchem svatým, pak má mnoho knih takovou sílu. Krom toho mne úryvek inspiroval k myšlence zařadit do výběru knih po dlouhé době i knihu o výchově, která, jak jsem po jejím otevření brzy zjistila, může říci mnohé i těm, kteří nejsou v první řadě hlavně rodiči. Neboť jsme všichni součástí nějaké "rodiny".

Přes dvacet let jezdím po světě a naslouchám lidem, kteří mi vyprávějí o svých rodinách. A říkají mi, co dalo jejich rodinám sílu – a někdy co je zničilo. ... Moje vlastní děti teď začínají své rodinné životy. Kdyby mě nechali, o jaká poučení bych se s nimi rozdělil? Ale ta poučení nejsou jenom moje – posbíral jsem je v rozhovorech s rodinami po celém světě, někdy s lidmi, kteří říkali "to jsem měl vědět v životě dřív". Ať už to tedy moje děti budou číst nebo ne – a s vědomím, že někdo může sestavit úplně jiný seznam – podávám tu svých deset bodů pro život silné rodiny. Je to kniha z edice "Šedesát minut", to znamená, že když budete číst rychle, přečtete ji za hodinu. Za hodinu? Jakou cenu může mít něco, co se dá přečíst za méně než 4000 vteřin? Inu, nějakou snad přeci jenom. Ať jsou tvar a velikost vaší rodiny jakékoliv, v téhle knížce najdete věci, které mohou dát vaší rodině větší sílu a možná ji i zachránit před rozpadem. Poznal jsem rodiny, kde se vztahy změnily, nebo kde byly dokonce zachráněny, když byl do praxe uveden třeba jen jeden z bodů této knihy.

Zní to téměř zázračně... a přitom, nahlédneme-li do obsahu, přijdou nám pojmy jako „čas povídat si“, „moc povzbuzení“ nebo „efektivní zvládání konfliktů“ tak známé, ne-li omílané. Na malé ploše je zde ovšem téměř geniálním způsobem mnohokrát zacíleno do černého. Autor je díky své poradenské praxi i vlastnímu rodinnému životu studnicí dojemných příběhů, které už svou pointou orientují čtenáře správným směrem z rodinných potíží všeho druhu. Pro ty, kterým by bylo poučení z příběhů málo, nabízí autor konkrétní praktické body, jak posilovat rodinná pouta. Stejně moudře nahlíží na "hašení akutních požárů" jako na preventivní opatření, která mohou velké plameny konfliktů již předem redukovat na pouhé plamínky všedních neshod. Tato kniha je pokladnicí zcela konkrétních tipů a možností, jak prakticky a jednoduše vystoupit z chmurného rodinného "přežívání" a začít kvést v radostném rodinném soužití.

„Když najdete efektivní styl rodičovství, může to ve vašem vztahu k dětem způsobit převrat, ale nepřehánějte to a nezkoušejte dosáhnout změny přes noc. A něco vám řeknu: pokud jde o vlastní děti, neexistují žádní experti – jen lidé, kteří se snaží svoje rodiny zvládnout, jak to jen jde. Vezměte si tedy z téhle knížky to, co je užitečné, a to, co u vás nefunguje, hodte za hlavu. Nikdo nezná vaše děti tak jako vy a nikdo je nemiluje tak, jako vy.“

Tato kniha dýchá na čtenáře pochopením a povzbuzením. Souhlasí s námi, že řešit rodinné problémy není někdy vůbec jednoduché, dává ujištění, že nejsme jediní, koho podobné potíže trápí a překypuje nadějí, že stačí (jak už zkušenosti mnohokrát ukázaly) opravdu jen malý krůček, aby se děly velké a pozitivní změny. Pro některé situace je už jen tento pocit sounáležitosti a naděje velkým obdarováním.

Kniha čerpá z ne vždy šťastné minulosti, aby podpořila lepší budoucnost, kterou stavíme na své současnosti.

„A co chystá budoucnost nám? Ať je to cokoliv, budeme tomu čelit snáz, budeme-li tomu schopni čelit jako členové silné rodiny. Snad si může každý z nás nově uvědomit, že rodiny jsou důležité, a pokud je to možné – i tam, kde je nějaké zranění – aspoň je třeba pokusit se udržovat vztahy: zavolat sestře, napsat bratrovi, nezlomit hůl nad dospívajícím dítětem, které vás dohání k šílenství, nepokládat manžela nebo manželku za samozřejmost

– a pokud jste ztratili lásku, kterou jste k sobě navzájem kdysi měli, možná ji ještě jednou zkusit objevit.

Se všemi těmi radostmi, bolestmi, obavami a nadějemi... je to vaše rodina.“

Správně vybraná kniha umí zázraky. Poučí, povzbudí, umí ve víře „silně nakopnout“ i jemně doprovázet. Darovaná, půjčená či „nenápadně“ odložená... jsou různé způsoby, jak se ke svému čtenáři může dostat. Kéž o letošních Vánocích doputuje ta správná kniha do rukou i k srdcím Vás i vašich nejbližších... Kéž jsou i letošní Vánoce plné zázraků.

Požehnanou dobu adventní a pokojné prožití svátků přejí všem čtenářům

Marie, Radka, Magdalena, Lada a Kateřina, Vaše knihovnice z farní knihovny.

■ ■ ■ PRO DĚTI

Milé děti,

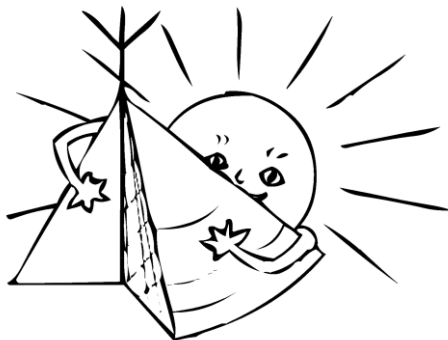
skončil Rok milosrdenství, Svaté brány jsou po celém světě už týden zavřené, ale s milosrdenstvím konec rozhodně není. To je program pro všechny lidi na celý život, je to naše cesta do nebe.

V minulém zpravodaji jsme si povídali o skutcích tělesného milosrdenství. Věřím, že se nám to všem daří plnit, i když asi ne pokaždé, možná jen občas nebo jen maličko, někdy to popleteme... Je nám líto, že nikdo ani netuší, jak moc se snažíme. Nevadí. Pán Ježíš nám vidí do duše a ví moc dobře, jaká je to dřina, a drží nám palce. Říká: „Kdo je věrný v maličkostech, je věrný i ve velké věci“ (Lk 16, 10) Obdivuji lidi, kteří dokázali veliké věci. Taky bych chtěla něco pořádného udělat, zanechat po sobě dobrou stopu. Velké věci se vlastně skládají z drobných maličkostí, z nepatrných skutků lásky, o které se snažíme. Svatí je dělali poctivě, často tajně, ale hlavně s velikou láskou. Třeba svatý Mikuláš, když házel tajně váčky s penězi oknem do domu chudého tatínka, aby zachránil jeho milované dcerušky.

Skutky tělesného milosrdenství jsme si připomněli minule, dnes na nás čekají skutky duchovního milosrdenství. Jsou téměř neviditelné, přesto moc potřebné.

Vyučovat nevědomé

Vy, kteří máte mladšího sourozence, moc dobře víte, že spoustu věcí s vámi bráška nebo sestríčka dělat nemůže, protože neví jak, nerozumí tomu. Potřebuje poradit, vysvětlit, jak na to. Kamaráda, který nechápe úkol, si kluci často ani nevšimnou, někdy se na něho vytahují nebo se mu posmívají. Bude určitě rád, když za ním přijdeme a vysvětlíme mu, co potřebuje. A co děti, které vůbec do školy chodit nemůžou, nemají se kde učit, pomáhají rodičům na poli nebo mají rozbombardovanou školu? Je možné přispět na Papežské misijní dílo a pomoci nám péci misijní koláčky nebo vyrábět dárky na jarmark. Získané peníze budeme posílat právě těmto dětem.

Radit pochybujícím

Nejprve bychom si my sami měli umět nechat poradit a ne si hrát na „chytré“. Poprosit Pána, aby nám ukázal, co a jak máme dělat, a také si od něho nechat poradit, jak dobře radit druhým, aby opravdu pochopili, co jim vlastně říkáme. Spoustu dobrých rad najdeme v Bibli v knize Přísloví a Moudrosti – „Dobrá rada nad zlato!“

Těšit sklíčené

Už vám někdy bylo smutno, něco vás trápilo? Někdo hodný přišel, pohladil vás, usmál se na vás, zeptal se, co se stalo a pozorně vás vyslechl. Možná jste si ještě chvíli pěkně povídali a najednou bylo po smutku. Často stačí naslouchat, nic moc neříkat a jen se tiše modlit. Svěřená bolest, poloviční bolest. Nikdy svěřené problémy a tajemství nevyzradíte někomu cizímu, možná mamince, tatínkovi nebo knězi, kteří mohou ve složitých problémech pomoci.

Napomínat hříšníky

Lidé nemají rádi napomínání, většinou se hned naštvou a urazí. Kamarád musí poznat, že to s ním myslíme dobře, že nám na něm záleží, že chceme, aby byl dobrý. Pozor – víc chyb vidíme na druhých než sami na sobě!

Odpouštět urážky

Když dokázal Pán Ježíš na kříži odpustit zlým vojákům, tak odpustit spolužákům, že se mi posmívají, je proti tomu úplná prkotina. Bránit kamaráda, když se na něho zle a ošklivě křičí, je statečné a odvážné chování. V peněžence nosím kartičku, na které je napsané: „Odpuštění znamená: co bylo špatné, poslat pryč, těšit se na to, co bude, a být trpělivý s tím, co právě je.“

Trpělivě snášet obtížné lidi

Asi by se nám nelíbilo, kdyby paní učitelka ve škole měla ráda jen některé děti a těch věčných zlobilů by si vůbec nevšímal, protože jsou k ničemu a nemá cenu je něco učit. Svatý František z Assisi, svatý Ignác z Loyoly nebo apoštol Pavel byli v mládí pěkná kvítka. Nakonec ale poslechli Pána Ježíše a začali žít svatě. Každý má šanci být lepší a naším úkolem je, aby se spolu s námi dostali do nebe opravdu všichni. Pán Ježíš se těší úplně na všechny.

Modlit se k Bohu za živé i mrtvé

V modlitbě se přimlouváme za pomoc, ochranu a požehnání pro naše rodiče, sourozence, za celou rodinu, přátele a kamarády. Neměli bychom zapomínat na nemocné i na všechny, které potkáváme ve škole, v metru nebo na naše sousedy. Papež František často prosí, abychom se za něho modlili. Modlitbu potřebují i naši Otcové Karel a Vladimír, naše farnost, naše město, vlastně celý svět.

Zemřelým svojí modlitbou pomáháme z očištcе, moc to potřebují, tak ani na ně nezapomínejme. Bůh nás všechny očekává v nebi!

Děti, teď si asi říkáte, že je to vážně hodně těžký úkol, být milosrdný. Nebojte, Pán Ježíš po nás nechce nic nespíitelného. Milosrdenstvím si vzájemně pomáháme na cestě do nebe. Paní Jaroslava Kucharská nám k tomu poslala krásné povídky o horolezcích – o horolezcích do nebe. Ještě chvíli vydržte, stojí to za to.

Lída

■ **My všichni jsme jako horolezci – a jak je to možné?**

Milé děti, jistě jste již někdy viděly horolezce na výstupu ve vysokých horách – když ne ve skutečnosti, tak jistě ve filmu.

Španělský kněz Pablo Dominguéz Pierto vypráví: Miluji horolezectví již od mládí. Zdolal jsem vrcholy v Alpách a Andách, také jsem vylezl na vysoké hory v Pyrenejích.

Je to obdivuhodné, když je člověk přivázaný k ostatním. Vzpomínám si obzvlášť na jeden vrchol v těsné blízkosti Mont Blanc. Šli jsme přivázáni jeden k druhému přes ledovce, přes jejich trhliny. V tu chvíli jste si vědomi, že můžete spadnout, ale když jste přivázáni k ostatním, situace se mění – jste v bezpečí.

Znamená to, že když je někdo přivázan k ostatním, nejde sám. U náročnějších výstupů je třeba občas připevnit šroub a kotvu. Na tom, jak je připevníte, závisí bezpečnost ostatních, jste za ně zodpovědní. V zásadě neexistuje nebezpečí pádu do propasti, protože jste k sobě připoutáni.

A když vystoupíte na vrchol, radujete se společně z úspěchu vašeho úsilí a také z krásného výhledu z vrcholu horského štítu. Je to vaše společná radost.

Výstup na vysokou horu je obrazem křesťanského života – všichni vystupujeme na duchovní vrchol a jsme spolu propojeni. Tím propojením je modlitba. A milosrdenství.

Úryvek z knihy „Až na vrchol“ – lehce upraveno

■ ■ **ZPÍVÁNÍ PRO CELOU RODINU PŘI NEDELNÍ MŠI SVATÉ**

Stejně jako v minulosti se i letos snažíme nedělní „dětskou“ mši svatou oživit zpěvem našich nejmenších farníků. Písničky vybíráme především ze zpěvníku Sukováček a Hosana . Některé jsou také zařazeny do nového zpěvníku naší scholy, který bývá v lavicích.

Jak jste si jistě všichni všimli, zpěv doplňujeme pohybem a oboje napřed trénujeme přede mší svatou od 10.00 v hovorně. Rodiče s dětmi jsou na každé zkoušce i před oltářem vítáni.

Jestli a co budeme zpívat, se dozvíte na farních webových stránkách www.farnoststrasnice.cz v sekci Kalendář. U „dětské“ mše (v 10.30) je hvězdička a pod ní skryt odkaz na písničku. Odkazem někdy bude video se zpěvem, někdy notový zápis s textem. Každý se tak může s písničkou seznámit již doma.

Všichni bychom uvítali, kdyby nám nějaký rodič pomohl s hudebním doprovodem či zpěvem.

Na děti s rodiči se budeme těšit v hovorně.

Marcela Sklenářová

■ ■ CO SE CHYSTÁ PRO DĚTI

■ Mikulášská nadílka

V pondělí **5. prosince** od 17.00 ve farním sále. Balíčky označené jménem dítěte rodiče odevzdají před začátkem programu do košů dole v suterénu.

■ Svátost smíření pro děti

V úterý **20.** a ve **středu 21. prosince** od 17.00 – děti přednostně hned po náboženství.

■ Vánoce očima dětí – výtvarná soutěž

Komunita Bosých karmelitánů kláštera u Pražského Jezulátka vyhlašuje jako každoročně výtvarnou soutěž „Vánoce očima dětí“. Uzávěrka bude v neděli **18. prosince**. Úkolem je zobrazit na čtvrtku formátu A4 libovolnou výtvarnou technikou téma Vánoční betlém a Ježíšovo narození. Zezadu uveďte jméno a příjmení, věk a adresu a odevzdejte, prosím, v sakristii, odešleme hromadně za naši farnost. Jistě víte, že od Vánoc jsou v boční chodbě kláštera nejzajímavější obrázky vystaveny a můžete se na ně přijít podívat. Těšíme se, že se do soutěže i letos opět s chutí zapojíte.

I české děti píší Bohu – to je název knihy vznikající z dopisů českých dětí Bohu, která by měla být vydána na Vánoce 2017. A protože se zdálo, že by bylo moc hezké, kdyby byla knížka dětmi také ilustrovaná, obrátilo se nakladatelství na místo nejpopovolanější – do kláštera Pražského Jezulátka, kam děti každoročně posílají své kresby do předvánoční soutěže.

A tak vás, milé děti, prosíme, abyste své kresby doprovodily také nějakým kratinkým milým dopisem Bohu. Více na deti.farnoststrasnice.cz.

■ Masopustní karneval

V sobotu **25. února 2017** od 15.00 v tělocvičně Základní školy Brigádníků. Tentokrát s mašinkou Tomášem. Maminky z mateřského centra chystají pohádkové soutěže, s organizací pomohou naši mládežníci. Neměly by chybět ani odměny, dort prý přiveze mašinka Emily.

■ Jarní prázdniny

Na Mariánské v Krušných horách, chata Permoník, od soboty **4. února** do soboty **11. února 2017**. Zveme všechny děti na každoroční zimní dobrodružství o jarních prázdninách. Každý, kdo chce zažít zábavu, najít si kamarády, nebo si prostě užít týden se starými známými, ať neváhá a přihlásí se do neděle 20. ledna 2017. Zveme také rodiny s dětmi, které by si chtěli pronajmout pokoj a strávit s námi, nebo bez nás týden na horách. Cena pro děti je jednotná 3 100 Kč, rodiny dle dohody a individuálních požadavků. Přihlášky jsou na nástěnkách, v sakristii nebo na webových stránkách. Odevzdejte je, prosím, vyplněné nejpozději do neděle 22. ledna v sakristii spolu se zálohou 1000 Kč. Účastnický poplatek je možné hradit rovněž z fondu FKSP vašeho zaměstnavatele, fakturu vám rádi vystavíme. Lyžařské vleky jsou nedaleko, bude pro nás jezdit skibus. Bylo by dobré, kdyby všechny děti měly sjezdové lyže nebo snowboard.

Těší se Anička Kafková a ostatní vedoucí

■ Pečení misijních koláčků

Zveme všechny šikovné pekaře a pekařky, aby přišli pomáhat. V sobotu **25. března** od 10.00 budeme v učebně péci výborné koláčky, následující neděli, neděli Laetare, 26. března je pak budeme po skončení každé mše svaté nabízet u východu z kostela za dobrovolný příspěvek. Výtěžek věnujeme jako každoročně na Papežské misijní dílo dětí – děti pomáhají dětem – a na naše adoptované děti. Těšíme se na všechny. Na podzimním Misijním jarmarku jsme vytěžili 11 065 Kč, které byly odeslány na projekt Adopce na dálku, na podporu naší farností adoptovaných dvou dětí, ugandské holčičky Jane Nalweyisio a indického chlapce Wilsona D'Souza. Všem dárcům děkujeme.

■ Květnový víkend

Připravujeme pro děti také výlet za Prahu na pár dnů o prodlouženém víkendu. Máte se na co těšit od soboty **29.dubna** do pondělí **1. května**. Informace upřesníme, až nadejde čas.

■ ■ ■ PROGRAM BOHOSLUŽEB O VÁNOCÍCH 2016

Sobota	24. 12.	Štědrý den	16.00 (zvláště pro rodiče s dětmi) 24.00 (půlnoční)
Neděle	25. 12.	Narození Páně	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Pondělí	26. 12.	Svatý Štěpán	9.00, 18.00
Pátek	30. 12.	Svaté Rodiny	18.00 (s obnovou manželských slibů)
Sobota	31. 12.	Sv. Silvestra, papeže	17.00 (mše svatá na poděkování za uplynulý rok)
Neděle	1. 1.	Matky Boží Panny Marie	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Pátek	6. 1.	Slavnost Zjevení Páně	18.00 (svěcení vody, kadidla a křídly)
Neděle	8. 1.	Svátek Křtu Páně	7.00, 9.00, 10.30, 18.00

Možnost svátosti smíření před Vánocemi

Středa	21. 12.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00
Čtvrtek	22. 12.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00
Pátek	23. 12.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00

Po domluvě je možný i jiný čas. Je velmi dobré využít příležitosti ke svátosti smíření hodinu přede mší svatou během celé Adventní doby. Rádi také navštívíme vaše nemocné a seniory u vás doma.

Přeji vám všem požehnaný Advent.

Váš Otec Karel

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI VE ŠKOLNÍM ROCE 2016 – 2017

Bohoslužby v našem kostele	pondělí – pátek	18.00
	sobota	7.00, 18.00
	neděle	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Příležitost ke svátosti smíření	hodinu před každou mší sv. nebo dle domluvy	
Návštěva nemocných	dle domluvy s knězem	
Společná modlitba růžence	½ hod. před mší svatou (mimo neděle v 10.30)	
Živý růženec	první pondělí v měsíci po mši sv.	
Adorace se zpěvy z Taizé	třetí pátek v měsíci po mši svaté	
Biblická hodina	druhá středa v měsíci po mši svaté	
Modlitby matek	pondělí po mši sv.	
Výuka náboženství	předškolní děti	úterý 16.00
	1. – 2. třída	pondělí 16.00
	2. – 3. třída	úterý 16.00
	4. – 5. třída	středa 16.00
	6. – 9. třída	čtvrtek 16.00
Setkávání mládeže	středoškoláci, 14 – 20 let – středa 18.45	
Příprava dospělých na křest	pondělí večer a dle dohody	
Příprava dětí ke svatému přijímání	Kromě výuky náboženství začne kurz od jara v pátek odpoledne spolu s rodiči	
Příprava na biřmování dospělých	dle domluvy s knězem	
Příprava na biřmování mládeže	čtvrtek po večerní mši svaté	
Příprava na svátost manželství	dle domluvy s knězem – nutné včas objednat	
Křest dětí – příprava rodičů	příprava a termín dle domluvy s knězem	
Farní charita	dle dohody	
Farní knihovna půjčuje	středa	16.45 – 18.00
	neděle	10.00 – 11.30
	1. neděle v měsíci	10.00 – 11.30 v kavárně
Skupina KAAOKAZHATIA	zkoušky v neděli od 9.30	
Malá Kalča	pondělí odpoledne	
Chránový sbor Cantus amici	zkoušky v pondělí od 19.30	
Mateřské centrum	pondělí a středa od 9.30 do 12.00	
Setkání rodin a manželských párů	informace u kněze	
Setkání seniorů	každé druhé úterý v měsíci od 9.30	
Farní kavárna	neděle 8.00 – 12.00	
Úklid kostela	pondělí od 13.30	

Srdečně zveme další farníky k zapojení se do farního života. A zvláště uvítáme všechny, kdo by byli ochotni nabídnout pomocnou ruku – v charitě, v knihovně, ve schole, ve farní kavárně, při úklidu kostela.

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

**Advent plný naděje a požehnané
Vánoce prožité ve Světle a radosti
přeje redakce zpravodaje**

...Máme za úkol proměnit se ve světlo. Je třeba, aby nás Kristovo světlo dokonale prostoupilo a proměnilo, aby skrze nás zářilo co nejjasněji. Lidi, kteří ho v nás spatří, pak oslní a nadchne natolik, že je ani nenapadne zakrývat si před ním oči.

Máme za úkol proměnit se v radost. To znamená nebyť zahořklými, nerudnými, přísnými a hrůzu budícími strážci pravdy. Nebudme vězniteli ani policajty, ale svědky radosti, díky nimž lidé pochopí, že Kristova zvěst nikoho neodsuzuje, ale všem přináší spásu, že to není zvěst smutná a skličující, ale radostná a osvobozující.

Máme za úkol proměnit se v dar. O Vánocích si lidé přeci dávají dárky. Vánoce to jsou hory dárků, tuny balícího papíru, kilometry zlatých stuh a velkolepá vánoční přání. Máme za to, že tak lidem, kterým jsme za mnohé zavázáni, splácíme svůj dluh. Ale to je příliš snadné a pohodlné. Povinností nás křesťanů není dávat dárky, ale proměnit se v dar, darovat bez jakýchkoliv výhrad vlastní život. Darovat ho všem, protože všichni lidé jsou našimi věřiteli a každý z nás je dlužníkem všech ostatních...

Úryvek z knihy Alessandra Pronzata Provokující evangelia,
KNA 2012

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie
Praha – Strašnice

Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10

tel.: 274 782 480

e-mail: k.koci@gmx.com

www.farnoststrasnice.cz